

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1969*
ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ
Ι. Ν. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἡ Ὀλομέλεια τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἐξέλεξε πέντε νέα τακτικὰ μέλη, ἦτοι τὸν κ. Πέτρον Χάρην εἰς τὴν ἔδραν τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας, τὸν κ. Γεώργιον Μυλωνᾶν εἰς τὴν ἔδραν τῆς ἀρχαιολογίας, τὸν κ. Γεώργιον Πανταζῆν εἰς τὴν ἔδραν τῶν φυσικο-ἱστορικῶν ἐπιστημῶν, τὸν κ. Μενέλαον Παλάντιον εἰς τὴν ἔδραν τῆς Μουσικῆς, καὶ τὸν κ. Γεώργιον Μέγαν εἰς τὴν ἔδραν τῆς Λαογραφίας. Ἡ Ἀκαδημία εὐχεται δι' ἑμοῦ εἰς τὰ νέα αὐτῆς τακτικὰ μέλη καρποφόρον δρᾶσιν. Ἐπίσης ἡ Ὀλομέλεια τῆς Ἀκαδημίας ἐξέλεξε δύο ξένους ἐταίρους τῆς Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν, ἦτοι τὸν **Sir Stewart Duke Elder**, ἐταῖρον τῆς Royal Society καὶ ἐπίτιμον διευθυντὴν τοῦ Ὀφθαλμολογικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Λονδίνου, καὶ τὸν κ. **André Lallemand**, μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων, καθηγητὴν τοῦ Κολλεγίου τῆς Γαλλίας καὶ διευθυντὴν τοῦ Ἰνστιτούτου Ἀστροφυσικῆς τῶν Παρισίων. Ἐπίσης ἡ Ὀλομέλεια τῆς Ἀκαδημίας ἐξέλεξε τέσσαρα ἀντεπιστέλλοντα μέλη τῆς τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν, ἦτοι τὸν κ. Παναγιώτην Κατσόγιαννην, τακτικὸν καθηγητὴν τῆς Βιοχημείας τοῦ City University of New York, τὸν κ. Γεράσιμον Καραμπᾶτσον, τακτικὸν καθηγητὴν τῆς Χημείας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Michigan, τὸν κ. Ἡλίαν Γυφτόπουλον, τακτικὸν καθηγητὴν τοῦ Nuclear Engineering Department τοῦ Μ.Ι.Τ., καὶ τὸν κ. Νικ. Φακατσέλην, διευθυντὴν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Αὐστριακοῦ Νοσοκομείου «Ἅγιος Γεώργιος» καὶ τέως βουλευτὴν τῆς ἐλληνικῆς μειονότητος εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν τῆς Ἀγκύρας. Τέλος, ἡ Ὀλομέλεια ἐξέλεξεν ὡς ἀντεπιστέλλον

* Ἀνεγνώσθη κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν τῆς 29ης Δεκεμβρίου 1969.

μέλος τῆς Ἀκαδημίας εἰς τὴν μαθηματικὴν ἐπιστὴμην τὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. **Ἰωάννην Ἀναστασιάδην**.

Ἐξ ἄλλου ἡ Ἀκαδημία κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἐθρόνησε τὸν θάνατον δύο τακτικῶν αὐτῆς μελῶν, τοῦ **Στράτη Μυριβήλη** καὶ τοῦ Προέδρου αὐτῆς **Ἀμίλκα Ἀλιβιζάτου**. Ὁ *Στράτης Μυριβήλης* ὑπῆρξε λογοτέχνης ὄχι μόνον πανελληνίως, ἀλλὰ καὶ διεθνῶς γνωστός. Ὅλα τὰ κείμενα τοῦ Μυριβήλη εἶναι λογοτεχνικῶς ρωμαλέα, τὰ δὲ θέματα τῶν κειμένων του ἀντλεῖ ὁ Μυριβήλης ἀπὸ τὰς πηγὰς τῆς ἑλληνικῆς ζωῆς. Διὰ τοῦτο ὁ Μυριβήλης εἶναι πηγαῖος καὶ δροσερὸς δημιουργός. Οἱ ἀνθρώπιοι τύποι, τοὺς ὁποίους ἔπλασεν εἰς τὰ ἔργα του ὁ Μυριβήλης, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ σύμβολα καὶ αἱ εἰκόνες του, σαγηνεύουν καὶ καταπλήσσουν μὲ τὴν ἐνάργειάν των καὶ τὴν πληρότητά των. Γενικῶς ὁ λόγος τοῦ Μυριβήλη εἶναι πυκνός, ὠριμος καὶ πάντοτε δροσερὸς καί, ἐνῶ εἶναι λόγος τέχνης, ἔχει τὸ χάρισμα νὰ πείθῃ τὸν ἀναγνώστην ὅτι εἶναι λόγος ἐξερχόμενος ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ λαοῦ.

Ὁ *Ἀμίλκας Ἀλιβιζᾶτος* ὑπῆρξεν ἐξαίρετος φυσιογνωμία μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων θεολόγων τοῦ αἰῶνός μας. Διεκρίθη ἤδη ἐξ ἀρχῆς τοῦ ἐπιστημονικοῦ του σταδίου ὡς μαθητὴς τοῦ μεγάλου Γερμανοῦ θεολόγου Adolf von Harnack μὲ τὴν μελέτην του περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς νομοθεσίας τοῦ αὐτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ. Τὸ κανονικὸν δίκαιον ὑπῆρξεν ὁ χῶρος τῆς ἐπιστημονικῆς του παραγωγῆς. Πολὺ ἐνωρὶς ὅμως ὁ Ἀμίλκας Ἀλιβιζᾶτος ἐξῆλθε τοῦ χώρου τούτου καὶ ἠσχολήθη μὲ θέματα γενικώτερα, τόσον τῆς Θεολογίας, ὅσον καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἢ μᾶλλον τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἔτσι τὸ 1936 ὠργάνωσε τὸ ἐν Ἀθῆναις συνελθὸν Α΄ διεθνὲς συνέδριον τῆς ὀρθοδόξου Θεολογίας, τοῦ ὁποίου διετέλεσε καὶ Πρόεδρος. Ἐπίσης τὸ 1951 ὠργάνωσεν ἐν Ἑλλάδι τὰς διεθνεῖς ἐορτὰς ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν 1900 ἐτῶν, ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ποὺ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἦλθε τὸ πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τόσον ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὅσον καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία ὀφείλουν πολλὰ εἰς τὸν Ἀμίλκαν Ἀλιβιζᾶτον, ὁ ὁποῖος ἐχειρίσθη ἐπὶ ἔτη τὰς ἐκκλησια-

στικὰς ὑποθέσεις τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ διετέλεσε Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος παρὰ τῆ Ἱερᾷ Συνόδῳ. Τέλος, ὁ Ἀμίλκας Ἀλιβιζᾶτος ἦτο ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τῆς οἰκουμενικῆς κινήσεως.

Ἐπίσης κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἡ Ἀκαδημία ἐθρόνησε τὸν θάνατον ἐνὸς ξένου ἐταίρου αὐτῆς, τοῦ φιλοσόφου **Karl Jaspers**, καὶ ἐνὸς ἐπιτίμου μέλους αὐτῆς, τοῦ τέως προέδρου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς **Dwight Eisenhower**. Ὁ *Jaspers* ὡς καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Heidelberg πρὸ τοῦ πολέμου καὶ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βασιλείας μετὰ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον ἀπέκτησε διὰ τῶν ἔργων του φήμην παγκόσμιον. Ὁ *Eisenhower* διέπρεψεν ὡς ἀνώτατος ἀρχηγὸς τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων καὶ ὑπῆρξεν ὁ ἐλευθερωτῆς τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τὸν Χιτλερικὸν ζυγόν.

Τὸ ἐρευνητικὸν ἔργον τῆς Ἀκαδημίας χωρίζεται εἰς δύο κατηγορίας, εἰς τὰς ἀνακοινώσεις τῶν τακτικῶν μελῶν, εἰς ἐρευνητικὰς μελέτας τῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας, δημοσιευομένας εἰς ἔγκυρα περιοδικὰ ἢ καὶ αὐτοτελῶς, καὶ εἰς τὴν συστηματικὴν ἐργασίαν, ἢ ὁποία γίνεται ἀπὸ τὰ Κέντρα Ἐρεῦνης τῆς Ἀκαδημίας. Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἐγένοντο δέκα ἀνακοινώσεις ἀπὸ τακτικὰ μέλη τῆς Ἀκαδημίας, μία ἀπὸ ἀντεπιστέλλον αὐτῆς μέλος καὶ εἴκοσι τρεῖς ἀνακοινώσεις ἐκτὸς τῆς Ἀκαδημίας ἐπιστημόνων γενόμεναι ὑπὸ ἀκαδημαϊκῶν.

Ἡ ἐρευνητικὴ ἐργασία τῶν Κέντρων Ἐρεῦνης τῆς Ἀκαδημίας συνεχίσθη καὶ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος, παρὰ τὰς δυσχερείας τὰς ὁποίας ταῦτα ἀντιμετωπίζουν, δυσχερείας προερχομένας κυρίως ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ. Θὰ ἀναφέρω ἐδῶ ἐν συντομίᾳ τὸ συντελεσθὲν ἔργον. Οὕτω τὸ *Κέντρον Συντάξεως τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης* ἔχει ἤδη ἔτοιμον τὸ ὑλικόν, τὸ ὁποῖον θ' ἀποτελέσῃ τὸν δεύτερον ἡμίτομον τοῦ τετάρτου τόμου, ὁ ὁποῖος περιλαμβάνει μέγα μέρος τῆς ὕλης τοῦ στοιχείου Δ. Πρέπει ἐδῶ νὰ δηλωθῇ δημοσίᾳ καὶ ἐπισήμως ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης ὅτι τὸ μέγα καὶ μνημειῶδες ἔργον, δηλαδὴ ἡ ἔκδοσις

τοῦ ἱστορικοῦ λεξικοῦ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, προχωρεῖ βραδέως, διότι αἱ ἐργαζόμεναι πρὸς τοῦτο ἐπιστημονικαὶ δυνάμεις τῆς Ἀκαδημίας εἶναι εἰς ἀριθμὸν ὀλίγαι. Τὸ Κέντρον τοῦ Λεξικοῦ διαθέτει πρὸς τὸ παρὸν μόνον 5 συντάκτας. Διὰ τὴν ἐπισπευσθῆ ἡ ἐργασία αὕτη, ἡ ὁποία ἔχει τεραστίαν ἐθνικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν σημασίαν, διότι ὄχι μόνον ὁ τόπος ἔχει ἀνάγκην αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ οἱ ἔξω τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἀσχολούμενοι ἐπιστήμονες, ἀπαιτοῦνται μεγαλύτεροι ἀριθμοὶ ἐπιστημονικῶν δυνάμεων. Αἱ δυνάμεις αὐταὶ ὑπάρχουν εἰς τὴν χώραν μας καὶ θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιστρατευθοῦν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας, ἐφ' ὅσον ἡ Πολιτεία διαθέσει πρὸς τοῦτο τὰ ἀνάλογα ὑλικά μέσα. Τὸ Κέντρον τοῦ Λεξικοῦ ἐπρογραμματίσει καὶ ἐπραγματοποίησε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀποστολὰς τῶν συντακτῶν του εἰς ὠρισμένας περιοχὰς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑπικρατείας. Ἐκτὸς τῆς Ἑπικρατείας ἐγένοντο ἀποστολαὶ εἰς τὴν ἑλληνόφωνον περιοχὴν τῆς κάτω Ἰταλίας καὶ εἰς τὴν Κύπρον. Εἰς τὴν Ἰταλίαν μετέβη ὁ κ. *Καραναστάσης*, εἰς Κύπρον ὁ διευθυντὴς τοῦ Κέντρον κ. *Βαγιακάκος* καὶ ὁ κ. *Κοντοσόπουλος*. Ἡ συγκομιδὴ ὑλικοῦ καὶ ἀπὸ τὰς δύο περιοχὰς ὑπῆρξε πλουσία. Ἐπιθυμῶ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης νὰ ἐκφράσω τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῆς Ἀκαδημίας πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ Κέντρον ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν τῆς Κύπρου κ. *Θ. Παπαδόπουλλον*, ὁ ὁποῖος συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. Βαγιακάκου πρὸς καθορισμὸν τῶν διαλεκτικῶν ζωνῶν τῆς μεγαλονήσου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς φωνητικῆς. Ἐπίσης ὁ διευθυντὴς τοῦ Κέντρον τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ κ. *Βαγιακάκος* μετέβη ἰδίαις δαπάναις εἰς Κορσικὴν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ γλωσσικοῦ ὑλικοῦ τῶν ἐκεῖ Μανιατῶν ἀποίκων, συγκεντρωθέντος ἀπὸ προηγουμένης ἀποστολᾶς τῆς Ἀκαδημίας, καὶ πρὸς φωτογράφησιν ἐγγράφων σχετικῶν πρὸς τὴν ἱστορίαν τῆς ἑλληνικῆς αὐτῆς ἀποικίας.

Ἡ γενομένη ἐργασία εἰς τὸ *Κέντρον Ἑρεῦνης τῆς Ἑλληνικῆς Λαογραφίας* ἀναλύεται ἐν συντομίᾳ εἰς τὰ ἐξῆς κεφάλαια: Α', εἰς τὸ κεφάλαιον λαογραφικῆς ὕλης. Οὕτω εἰσήχθησαν εἰς τὸ Κέντρον ἐφέτος 107 συλλογαί, αἱ 27 τῶν ὁποίων ἐστάλησαν ἀπὸ ἐκπαιδευτικοῦς τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, πρὸς τοὺς ὁποίους καὶ ἐκφράζω

τὰς εὐχαριστίας τῆς Ἀκαδημίας, 73 ἐστάλησαν ἀπὸ ιδιώτας, οἱ ὅποιοι εἶχον λαογραφικὰ ἐνδιαφέροντα, καὶ πρὸς τοὺς ὁποίους ἐπίσης ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας τῆς Ἀκαδημίας, καὶ 7 συλλογαὶ ἐγένοντο ἀπὸ τὸ προσωπικὸν τοῦ Κέντρου. Τὸ ὑλικὸν τοῦτο κατ' ὄγκον ἀνέρχεται εἰς 5.526 χειρογράφους ἢ δακτυλογραφημένας σελίδας. Εἰς τὸ αὐτὸ κεφάλαιον λαογραφικῆς ὕλης, εἰσῆχθησαν ἐφέτος εἰς τὸ Κέντρον 1.259 νέαι ἠχογραφῆσεις δημῳδῶδους μουσικῆς, καθὼς καὶ κινηματογραφικαὶ ταινίαι ἀναφερόμεναι εἰς ὠρισμένα ἔθιμα, εἰς τὴν χειροτεχνίαν καὶ εἰς τὴν ἀλιείαν. Β', εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν ἐπιστημονικῶν ἀποστολῶν. Εἰς αὐτὰς ἔλαβαν μέρος ἡ φιλόλογος δεσποινὶς *Παπαμιχαήλ*, ὁ μουσικὸς κ. *Περυστέρης*, ὁ φιλόλογος κ. *Δευτεραῖος* καὶ ὁ μουσικὸς κ. *Ἀμαργιανάκης*. Γ', εἰς τὸ κεφάλαιον ἐπιστημονικῆς ἐπεξεργασίας τῆς λαογραφικῆς ὕλης. Οἱ συντάκται τοῦ Κέντρου, βοηθούμενοι ἀπὸ τοὺς γραφεῖς, ἐπεξεργάσθησαν 58 χειρογράφους λαογραφικὰς συλλογὰς.

Τὸ *Κέντρον Ἑρεῦνης τοῦ Μεσαιωνικοῦ καὶ Νέου Ἑλληνισμοῦ* ἔχει συγκεντρώσει τὴν προσοχὴν του εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν παρουσίαν καὶ ἀξιοποίησιν τοῦ θησαυροῦ τῶν βιβλιοθηκῶν καὶ ἀρχείων τῶν Μετεώρων. Καὶ ἐφέτος ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κέντρου κ. *Βρανούσης*, καθὼς καὶ οἱ τρεῖς συντάκται αὐτοῦ, μετέβησαν εἰς Μετέωρα, καὶ συγκεκριμένως εἰς τὴν μονὴν τοῦ Βαρλαάμ καὶ εἰς τὴν μονὴν τοῦ Ἁγίου Στεφάνου. Ἡ ἐπεξεργασία καὶ ἡ συμπλήρωσις τῆς ὕλης τοῦ δευτέρου τόμου τῶν «Χειρογράφων τῶν Μετεώρων» ἐπέβαλλε τὴν ἐξ ἀρχῆς ἀναψηλάφησιν τοῦ ὅλου ὑλικοῦ. Μετὰ ἐπισταμένην διερεύνησιν τῶν βιβλιοθηκῶν τῆς Μονῆς Βαρλαάμ, ἐνδελεχῆς ἔλεγχος ἐπέτρεψε τὴν ταύτισιν καὶ ἐπαναταξινόμησιν τῶν κωδίκων τῆς Μονῆς, εἰς τρόπον ὥστε οἱ φερόμενοι ὡς ἀπολεσθέντες 65 κώδικες περιορίζονται μόνον εἰς 9. Ἡ μελέτη 300 περίπου κωδίκων καὶ ἀδεσπότητων σπαραγμάτων ἐπέτρεψε νὰ ἐπισημανθοῦν, νὰ ἐπιλεγοῦν καὶ νὰ φωτογραφηθοῦν ὑπὲρ τὰς 10.000 σελίδας. Τέλος δὲ ἐφωτογραφήθη ὁλόκληρον τὸ ἀρχεῖον ἐγγράφων τῆς μονῆς Βαρλαάμ, περιλαμβάνον ὑπὲρ τὰ 1.000 ἔγγραφα.

Τὸ Κέντρον Ἐρεῦνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ συνέχισε καὶ ἐφέτος τὴν ἀπὸ τοῦ 1963 ἀρξαμένην μικροφωτογράφειαν ἐγγράφων τοῦ Foreign Office, τὰ ὅποια ἀφοροῦν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ νεωτέρου ἑλληνισμοῦ. Παρελήφθησαν αἱ μικροταινίαι 141 τόμων (σελ. 98.000) τοιούτων ἐγγράφων, τὰ ὅποια ἀποτελοῦν τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Foreign Office μετὰ τῆς ἐν Ἀθήναις Βρεταννικῆς Πρεσβείας καὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι Βρεταννικῶν Προξενείων κατὰ τὰ ἔτη 1886 - 1905. Διὰ τῆς παραλαβῆς τοῦ ὑλικοῦ τούτου ὠλοκληρώθη ἡ μικροφωτογράφησις ὅλων τῶν τόμων τῆς σειρᾶς τοῦ Foreign Office περὶ Ἑλλάδος. Οἱ τόμοι αὐτοί, οἱ ὅποιοι καλύπτουν τὴν περίοδον ἀπὸ τὸ 1827 - 1905, εἶναι 770. Ἐκ τῆς μελέτης τοῦ ὄγκου αὐτοῦ ὑλικοῦ ἔρχονται εἰς τὸ φῶς νέα στοιχεῖα διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος καὶ συνεπῶς μεταβάλλεται ἡ ὅλη ἱστορικὴ εἰκὼν τῆς Ἑλλάδος τοῦ 19^{ου} αἰῶνος. Ἡ Ἀκαδημία προτίθεται ν' ἀρχίσῃ προσεχῶς τὴν ἔκδοσιν ἐπιτομῶν τοῦ ὑλικοῦ τούτου.

Τὸ Κέντρον Ἐρεῦνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου συνέχισε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὴν συλλογὴν ὑλικοῦ νομικοῦ περιεχομένου ἐγκατεσπαρμένου εἰς βυζαντινὰ φιλολογικὰ κείμενα. Ἐπίσης ἐμελέτησε καὶ ἀπεδελτίωσε τὸ ὑπ' ἀριθμ. 212 χειρόγραφον τῶν Γενικῶν Ἀρχείων τοῦ Κράτους περιέχον κώδικα ἐκ Πάρου τῶν ἐτῶν 1685 - 1755, τὸν ὅποιον ἡ Ἀκαδημία προτίθεται νὰ ἐκδώσῃ. Σημαντικούς καρπούς διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἑλληνικοῦ δικαίου ἀπέδωκεν ἡ μελέτη τοῦ «Ἱστορικοῦ Ἀρχείου τοῦ Ἑλληνικοῦ Καθολικισμοῦ». Ἐκφράζω δὲ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης τὰς εὐχαριστίας τῆς Ἀκαδημίας πρὸς τοὺς ἀρμοδίους τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὅποιοι παρεχώρησαν τὴν ἄδειαν πρὸς μελέτην τοῦ ἀρχείου τούτου. Τέλος, συνετελέσθη ἡ ἔρευνα τῆς ἐκκλησιαστικῆς διαδικασίας μεταξὺ τῶν ἐτῶν 565 - 1204, τῆς ὁποίας τὰ πορίσματα δημοσιεύονται εἰς τὸν 13^{ον} τόμον τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Κέντρου.

Τὸ Κέντρον Ἐκδόσεως Ἐργῶν Ἑλλήνων Συγγραφέων, τοῦ ὁποίου ἡ ἀποστολὴ εἶναι μεγάλη, ἡσχολήθη περι-

σότερον μὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ του ἐξοπλισμοῦ, ἤλεγξε τὸ περιεχόμενον 9 ἀρχαίων ἐλληνικῶν καὶ βυζαντινῶν κειμένων καὶ ἔκρινε δύο πρὸς ἔκδοσιν ὑποβληθέντα ἔργα : 1) τοῦ κ. Π. Πατίχῃ, Ἡ Ἑλένη τοῦ Εὐριπίδου, καὶ 2) τοῦ κ. Ν. Κασιμάκου, Δημοσθένους περὶ τοῦ στεφάνου. Ἄς σημειωθῇ ὅτι τὸ προσωπικὸν τοῦ Κέντρου τούτου ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν διευθυντὴν του καὶ ἓνα συντάκτην.

Τέλος, τὸ *Κέντρον Ἑρευνῶν Ἀστρονομίας καὶ Ἐφημεροσμένων Μαθηματικῶν* ἔχει νὰ παρουσιάσῃ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος : 1) στατιστικὴν μελέτην περὶ τῆς ἡλιακῆς δραστηριότητος, 2) μελέτην προβλημάτων σχετικῶν πρὸς τὴν γένεσιν τῶν ἀστέρων, καὶ 3) μελέτην περὶ κατανομῆς τῶν ἀστέρων τῶν φασματικῶν τύπων M. S. καὶ C. εἰς ὠρισμένας περιοχὰς τοῦ Γαλαξία. Καὶ αἱ τρεῖς ὡς ἄνω μελέται ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ ἐπόπτου τοῦ Κέντρου ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ἰ. Ξανθάκη.

Τὸ Κέντρον Ἀστρονομίας κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐξετέλεσε καὶ χρεὴ γραμματείας τῶν κάτωθι ἐθνικῶν ἐπιστημονικῶν ἐπιτροπῶν : τῆς Ἐθνικῆς Ἀστρονομικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς Ἐθνικῆς Μαθηματικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἐπιτροπῆς Ἑρευνῶν τοῦ διαστήματος, διὰ τῶν ὁποίων συνδέεται ἡ χώρα μας μετὰ τῶν ἀντιστοίχων διεθνῶν ἐπιστημονικῶν ὀργανισμῶν.

Πέραν τῶν 34 ἐπιστημονικῶν ἀνακοινώσεων ἐγένοντο ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος καὶ 8 ὀμιλίαι ὑπὸ τακτικῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας.

Ἡ ἐκπροσώπησις τῆς Ἀκαδημίας εἰς διεθνή συνέδρια περιορίσθη ἐφέτος εἰς τρία μόνον συνέδρια : Α') Εἰς τὸ ἐν Stony Brooks τῆς Νέας Ὑόρκης γενόμενον 8^{ον} Διεθνὲς Συνέδριον Κρυσταλλογραφίας, ἔνθα ἡ Ἀκαδημία ἐξεπροσωπήθη ὑπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Καίσαρος Ἀλεξοπούλου, ὅστις καὶ προέβη εἰς σχετικὴν ἀνακοίνωσιν. Β') Εἰς τὴν ἐτησίαν γενικὴν συνέλευσιν τῆς Διεθνοῦς Ἐνώσεως τῶν Ἀκαδημιῶν, γενομένην ἐφέτος εἰς τὸ Institut de France εἰς Παρισίους, ἔνθα

ἡ Ἀκαδημία ἐξεπροσωπήθη ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως αὐτῆς. Δέον νὰ τονισθῇ ἐνταῦθα, ὅτι ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν εἶναι τακτικὸν μέλος τῆς Διεθνοῦς Ἐνώσεως Ἀκαδημιῶν, ὅπως εἶναι τακτικὸν μέλος καὶ τοῦ International Council of Scientific Unions. Ἐπίσης πρέπει ν' ἀναφερθῇ ἐνταῦθα, ὅτι τὸ ἔργον τῆς Διεθνοῦς Ἐνώσεως τῶν Ἀκαδημιῶν κατανέμεται εἰς διαφόρους τομεῖς, πολλοὶ τῶν ὁποίων καλύπτουν θέματα τῆς ἱστορίας τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας εἶχεν ἐφέτος τὴν τιμὴν νὰ ἐκλεγῇ μέλος εἰς ἕξ Ἐπιτροπὰς καὶ συμμετέσχεν ἐνεργῶς εἰς τὸ ἔργον αὐτῶν τῶν Ἐπιτροπῶν. Εἶναι ὅμως ἀνθρωπίνως ἀδύνατον εἰς μόνον ἐκπρόσωπος τῆς Ἀκαδημίας νὰ καλύψῃ τὰς ἀπαιτήσεις, αἱ ὁποῖαι τίθενται εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Ἀκαδημιῶν, καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὸ νέον ἔτος θὰ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ προτείνω εἰς τὴν Σύγκλητον ὅπως, ἐκτὸς τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ὀρισθῇ καὶ ἄλλο τακτικὸν μέλος προερχόμενον ἐκ τῆς τάξεως τῶν Γραμμάτων τῆς Ἀκαδημίας εἰς τὴν ἄνω Συνέλευσιν. Γ') Ἡ Ἀκαδημία ἐξεπροσωπήθη εἰς τὸ Α' Διεθνὲς Συνέδριον Κυπριακῶν Σπουδῶν ἐν Λευκωσίᾳ ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Προέδρου αὐτῆς Ἀμίλκα Ἀλιβιζάτου καὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως Ἰ. Θεοδωρακοπούλου, οἵτινες προέβησαν εἰς σχετικὰς ἐπιστημονικὰς ἀνακοινώσεις. Ἡ σχετικὴ ὅμως δαπάνη ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Εἰς ἐπιστημονικὰς ἀποστολὰς τῆς Ἀκαδημίας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἔλαβον μέρος οἱ κ.κ. Βαγιακάκος καὶ Κοντοσόπουλος, μεταβάντες εἰς Κύπρον, ὁ κ. Καραναστάσης, μεταβὰς εἰς Νότιον Ἰταλίαν, καὶ ὁ κ. Πρεβελάκης, μεταβὰς εἰς Λονδῖνον. Ἐπίσης εἰς τὸ ἐν Λευκωσίᾳ διεθνὲς συνέδριον Κυπριακῶν Σπουδῶν ἔλαβον μέρος καὶ προέβησαν εἰς σχετικὰς ἀνακοινώσεις: οἱ διευθυνταὶ κ.κ. Βρανούσης, Οἰκονομίδης καὶ Βαγιακάκος, ἡ συντάκτις δεσποινὶς Παπαμιχαῆλ καὶ οἱ συντάκται κ.κ. Παπαδημητρίου, Σφυρόερας, Πατρινέλης.

Εἰς τὴν Κεντρικὴν Βιβλιοθήκην τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1969 εἰσῆχθησαν 1073 βιβλία, ἐξ ὧν 891 ἑλληνικὰ καὶ 182 ξένα.

Ἐπίσης εἰσῆχθησαν 545 περιοδικά, ἐξ ὧν 102 ἑλληνικά καὶ 443 ξένα. Ἐξ ἄλλου εἰς τὰς βιβλιοθήκας τῶν Κέντρων Ἐρεῦνης τῆς Ἀκαδημίας εἰσῆχθησαν συνολικῶς κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 3.501 βιβλία καὶ περιοδικά.

Εἰς τὴν περιουσίαν τῆς Ἀκαδημίας προσετέθη κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, διὰ τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας Ἀμίλκα Ἀλιβιζάτου, μεγάλης ἀξίας ἀκίνητος περιουσία. Συμφώνως πρὸς τὴν διαθήκην, τὰ ἔσοδα τῆς περιουσίας ταύτης δεόν νὰ διατίθενται διὰ τὴν ἀπονομὴν ὑποτροφιῶν ἐπιμορφώσεως δημοδιδασκάλων καὶ ἐπιστημόνων οἰουδήποτε κλάδου. Αἱ ὑποτροφίαι αὗται, ἀπονεμόμεναι κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἀκαδημίας, θὰ εἶναι ὑποτροφίαι ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ καὶ διαρκείας δύο ἐτῶν. Θὰ ἀπονέμονται δὲ εἰς νέους ἢ νεάνιδας, δύο προερχομένους ἐκ Κύθνου, τρεῖς ἐκ Καλύμνου καὶ τέσσαρας ἐκ Κεφαλληνίας, κατὰ τὰς ἐκάστοτε δυνατότητας τῶν εἰσοδημάτων τῆς περιουσίας.

Ἰδιαιτέρα φροντὶς ἐπεδείχθη ὑπὸ τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς Ἀκαδημίας κληροδοτημάτων καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτῶν, ὡς οὗτοι ὀρίζονται διὰ τῆς διαθήκης τῶν ἀειμνήστων δωρητῶν. Οὕτω ἐχορηγήθησαν αἱ ἀκόλουθοι ὑποτροφίαι :

- 1) Μία ὑποτροφία διὰ μετεκπαίδευσιν ἀριστούχου τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν ἐπὶ διετίαν εἰς τὸν κλάδον τῆς Ἐφηρμοσμένης Γεωλογίας ἐν Grenoble τῆς Γαλλίας, ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ κληροδοτήματος *Εὐθυμίας Μερτσάρη*, θυγατρὸς τοῦ ἀειμνήστου Ἀκαδημαϊκοῦ Ἀντωνίου Κτενᾶ.
- 2) Μία ὑποτροφία διὰ μετεκπαίδευσιν διπλωματούχου τοῦ Ἐ. Μ. Πολυτεχνείου εἰς τὸν κλάδον τῆς Γεωδαισίας εἰς Ἀγγλίαν, ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ κληροδοτήματος τοῦ ἀειμνήστου Ἀκαδημαϊκοῦ *Δημητρίου Λαμπαδαρίου*.
- 3) Μία ὑποτροφία διὰ σπουδὰς εἰς τὴν Ζωγραφικὴν εἰς Ρώμην, ἐπὶ τριετίαν, ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ κληροδοτήματος *Οὐρανίας Κωνσταντινίδου*.
- 4) Πέντε ὑποτροφίαι διὰ σπουδὰς εἰς τὴν Μουσικὴν, Ἀρχιτεκτονικὴν καὶ Ζωγραφικὴν, εἰς Παρισίους, ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ κληροδοτήματος *Βασ. Κουρεμένου*.
- 5) Προεκηρύχθη ἡ διενέργεια διαγωνισμοῦ

διὰ τὴν παροχὴν μιᾶς ὑποτροφίας πρὸς μετεκπαίδευσιν ἀριστοῦχου τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ κληροδοτήματος *Εὐθυμίας Μερτσάρη* εἰς τὸν κλάδον τῆς Κρυσταλλογραφίας. Ἐπίσης ἐντὸς τῶν ἡμερῶν προκηρύσσεται διαγωνισμὸς διὰ τὴν παροχὴν τριῶν ἐπὶ πλέον ὑποτροφιῶν εἰς τὰς Καλὰς Τέχνας, ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ κληροδοτήματος *Ἰωάννου Βόζου*. Τέλος, ἐξηκολούθησεν ἡ παροχὴ ὑποτροφίας εἰς δύο παλαιούς ὑποτρόφους τοῦ κληροδοτήματος *Βασ. Κουρεμένου*.

Ἀθλοθεσίαι προταθεῖσαι εἰς τὴν Ἀκαδημίαν καὶ γενόμεναι ὑπὸ αὐτῆς δεκταὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος εἶναι αἱ ἀκόλουθοι:

1) Ἀθλοθεσία τοῦ κ. *Μιχ. Πεσμαζόγλου*, 40.000 δραχμῶν, διὰ τὴν προκήρυξιν βραβείου πρὸς συγγραφὴν ἀνεκδότου μελέτης περὶ τῆς γυναικὸς ἐν τῷ Ἑλληνικῷ ἰδιωτικῷ καὶ δημοσίῳ δικαίῳ.

2) Ἀθλοθεσία τοῦ Ὄργανισμοῦ *Τηλεπικοινωνιῶν Ἑλλάδος*, δραχμῶν 50.000, διὰ τὴν προκήρυξιν βραβείου πρὸς συγγραφὴν πρωτοτύπου μελέτης περὶ μελλοντικῆς ἐξελίξεως τῆς τηλετυπικῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς ὑπηρεσίας μεταβιβάσεως δεδομένων, συνεπεία τῆς ἐν γένει οικονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς Ἑλλάδος.

3) Ἀθλοθεσία τῆς *Ἐργατικῆς Ἑστίας*, 70.000 δραχμῶν, πρὸς συγγραφὴν ἀνεκδότου μελέτης περὶ τῶν διεθνῶν νομοθετημάτων καὶ διατάξεων, ὡς καὶ τῶν ἰσχυουσῶν ἐν Ἑλλάδι διατάξεων περὶ τῶν ὄρων ὑγιεινῆς καὶ ἀσφαλίσεως εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας, καὶ ἀθλοθεσία 50.000 δραχμῶν πρὸς βράβευσιν ἐργαζομένων ἢ ἐργοδοτῶν συντελούντων εἰς τὴν προσπάθειαν προλήψεως ἀτυχημάτων.

4) Ἀθλοθεσία 30.000 δραχμῶν τῆς ἐν *Τεργέστη Κοινότητος τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων*, διὰ τὴν προκήρυξιν βραβείου πρὸς συγγραφὴν μελέτης περὶ ἐθνικῆς δράσεως τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ τῆς Τεργέστης.

5) Ἀθλοθεσία τῆς *Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως Ἡλεκτρισμοῦ*, 40.000 δραχμῶν, εἰς μὴμηνη Κ. Μπουζάκη, διὰ τὴν συγγραφὴν μελέτης μὲ θέμα «Ὁ ἐξηλεκτρισμὸς τῶν Κυκλάδων Νήσων ἐν συνδυασμῷ

πρὸς τὴν τουριστικὴν, ἀγροτικὴν καὶ βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν».

6) Ἀθλοθεσία τοῦ κ. Ἀναστασίου Στεφάνου, δραχμῶν 40.000, διὰ τὴν συγγραφὴν μελέτης περὶ ἀποκαταστάσεως τῆς δασικῆς βλαστήσεως μέσῳ τεχνητῆς ἀναδασώσεως ἐπὶ ὠρισμένων ἐκ τῶν κυριωτέρων ὁρέων τῆς πατρίδος μας καλυπτομένων ὑπὸ ἀραιῶν θάμνων ἢ γυμνῶν βλαστήσεως.

7) Μετὰ σχετικὴν πρότασιν τῆς Ἀκαδημίας τὸ Ὑπουργεῖον Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως ἐδέχθη νὰ χρηματοδοτήσῃ τὴν ἔκδοσιν τῶν βιογραφιῶν τῶν μεγάλων Ἐθνικῶν Εὐεργετῶν. Προβλέπεται ἡ ἔκδοσις τῶν βιογραφιῶν δύο Εὐεργετῶν κατ' ἔτος κατόπιν προκηρύξεως ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας τῶν σχετικῶν βραβείων. Πρὸς τοῦτο, ὡς ἀνεκοίνωσε τὸ Ὑπουργεῖον Προεδρίας εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, ἀνεγράφη εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1970 τοῦ ὡς ἄνω Ὑπουργείου πίστωσις 160.000 δραχμῶν. Πρώτη εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἐκδοθησομένων βιογραφιῶν θὰ εἶναι ἡ βιογραφία τοῦ Σίμωνος Σίνα.

Τὰ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐκδοθέντα δημοσιεύματα τῆς Ἀκαδημίας εἶναι τὰ ἀκόλουθα: α) τὸ πρῶτον τεῦχος τῶν Πρακτικῶν τοῦ 1968, περιλαμβάνον τὴν ὕλην τῶν ἐπιστημονικῶν ἀνακοινώσεων, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο ἐνώπιον τῆς Ὀλομελείας ἀπὸ Ἰανουαρίου μέχρι τοῦ Μαρτίου 1968. β) Τὸ Γ' τεῦχος τοῦ Ἱστορικοῦ Ἀρχείου τοῦ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου. γ) Ὁ 12^{ος} τόμος τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Κέντρου Ἐρεῦνης τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου, καὶ δ) Ὁ πρῶτος τόμος τοῦ Εὐρετηρίου τῶν Πρακτικῶν καὶ τῶν Πραγματειῶν τῆς Ἀκαδημίας, καλύπτων τὴν εἰς τοὺς 30 πρώτους τόμους τῶν Πρακτικῶν (1926 - 1955) καὶ τὴν εἰς τοὺς 20 πρώτους τόμους τῶν Πραγματειῶν περιεχομένην ὕλην.

Δὲν πρέπει νὰ παραλείψω νὰ προσθέσω ἐνταῦθα ὅτι ἐκ τῶν ἐκδόσεων τῆς Ἀκαδημίας ἠγοράσθησαν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1541 τόμοι, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 500 τόμοι ἠγοράσθησαν ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν, οἱ δὲ 1.041 ἀπὸ τὸ ἐσωτερικόν. Ἡ Ἀκαδημία ἀποδίδει πρωταρχικὴν σημα-

σίαν εις τὰς ἐκδόσεις, διότι δι' αὐτῶν ἔρχονται εἰς φῶς οἱ θησαυροὶ τῆς ἱστορίας τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ συνάμα ἐπεκτείνεται ἡ παρουσία τῆς Ἀκαδημίας εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ ὅλου Ἕθνους καὶ εἰς τὴν συνείδησιν τῶν πνευματικῶν ἰδρυμάτων τοῦ ἑξωτερικοῦ. Ἀπὸ τὰς ἐπιστημονικὰς ἀνακοινώσεις τῶν μελῶν, καθὼς καὶ ἀπὸ μελέτας δημοσιευομένης εἰς ἔγκυρα ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ καὶ ἀπὸ τὰς ἄλλας αὐτοτελεῖς ἐπιστημονικὰς ἐκδόσεις κρίνεται παντοῦ εἰς τὸν κόσμον ἡ πνευματικὴ συμβολὴ τῶν Ἀκαδημιῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι πνευματικὰ ἰδρύματα, ὅπου ἀθορύβως καὶ ἀθολώτως ἀπὸ τὴν λοιπὴν τύρβην τῆς ζωῆς ἀναζητεῖται ἡ ἀλήθεια, τόσον τῆς φύσεως, ὅσον καὶ τῆς ἱστορίας. Εἶναι ἀνάγκη πνευματικὴ καὶ θὰ ἔλεγα βιολογικὴ δι' ἓνα λαόν, ὁ ὁποῖος σκέπτεται διὰ τὴν παρουσίαν του ἐπὶ τῆς γῆς μὲ χιλιετηρίδας, νὰ διαθέτῃ ἰδρύματα, ὅπου νὰ μὴ εἰσέρχεται ὁ θόρυβος καὶ ἡ θολότης τῆς καθημερινῆς ζωῆς, ἀλλὰ νὰ ἐρευνᾶται ἡ ἀλήθεια, ἡ ὁποία σφύζει. Ἀπὸ τὴν ἀνάγκην ἀκριβῶς αὐτὴν ὠρμήθη ὁ Πλάτων εἰς μίαν ἐποχὴν ταραχῆς καὶ συγχύσεως τῆς Ἀθηναίων Πολιτείας διὰ νὰ ἰδρῦσῃ τὴν Ἀκαδημίαν του ὡς ἴδρυμα τῶν Μουσῶν καὶ τοῦ πνεύματος. Τὸ ἔνδοξον ὄνομα τοῦ Ἰδρύματος τούτου εἶναι σήμερον διεθνὲς κτῆμα καὶ ἡ ἀνάγκη τὴν ὁποίαν τοῦτο καλύπτει εἶναι ἐπίσης διεθνῆς καὶ παγκόσμιος.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐπιθυμεῖ νὰ καλύπτῃ τὴν πνευματικὴν καὶ βιολογικὴν αὐτὴν ἀνάγκην τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ ὁ σκοπὸς τῆς εἶναι νὰ φέρῃ εἰς φῶς καὶ νὰ διατηρῇ ἄγρυπνον τὸ πνεῦμα τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας καὶ ἐπιστήμης. Σήμερον εἶμαι εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν ν' ἀνακοινώσω ὅτι ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐπὶ τῇ ἑκατοστῇ πεντηκοστῇ ἐπετείῳ τῆς παλιγγενεσίας τοῦ Ἕθνους, δηλαδὴ κατὰ τὸ 1971, θὰ ἐγκαινιάσῃ μνημειώδεις ἐκδόσεις, ὥστε δι' αὐτῶν νὰ συγκεντρώσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ Ἕθνους εἰς τὸ μέγα τοῦτο γεγονός, τὸ γεγονός τοῦ 1821, τὸ ὁποῖον μὲ τὴν λάμπιν του συνεχίησε τὰ εὐγενέστερα πνεύματα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἔφερε τὸν Βύρωνα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐνέπνευσε τὸν Chateaubriand καὶ ἠνάγκασε τὸν Γκαίτε νὰ ἀποπερατώσῃ τὸ δεύτερον μέρος τοῦ Φάουστ, ὅπου ἐκτυλίσσειται ἡ τραγωδία τῆς Ἑλένης. Ἡ ἀγάπη

του Φάουστ πρὸς τὴν Ἑλένην συμβολίζει τὴν ἀγάπην τῶν βορείων λαῶν, οἱ ὅποιοι ἀργὰ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἱστορίαν, πρὸς τὸ ἑλληνικὸν κάλλος καὶ τὸ ἑλληνικὸν μέτρον.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐτοιμάζεται ἀπὸ τοῦδε νὰ ἐγκαινιάσῃ κατὰ τὸ ἔτος 1971 τὰς ἐξῆς ἐκδόσεις. Πρῶτον, μνημειώδη ἔκδοσιν τῶν ἔργων τοῦ Ρήγα τοῦ Φεραίου εἰς τέσσαρας τόμους, συνοδευομένους καὶ ὑπὸ ἄτλαντος. Τὴν ἔκδοσιν αὐτὴν θὰ ἀναλάβῃ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κέντρου τοῦ Μεσαιωνικοῦ καὶ Νέου Ἑλληνισμοῦ κ. *Α. Βρανούσης*.— Δεύτερον, τὴν ἐπανέκδοσιν τοῦ δημοσιογραφικοῦ ὄργάνου τῶν συνεργατῶν τοῦ Ρήγα, τῆς γνωστῆς *Ἐφημερίδος*, ἡ ὁποία ἐξεδόθη κατὰ τὰ ἔτη 1791 - 1797. Θὰ ἀνατυπωθοῦν εἰς ἓνα ἢ δύο τόμους ὅλα τὰ σφρζόμενα τεύχη τῆς *Ἐφημερίδος*, ἀποκείμενα εἰς διαφόρους βιβλιοθήκας τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.— Τρίτον, σειρὰν ἐπιβλητικῶν τόμων περὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς διασπορᾶς, δηλαδὴ περὶ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος τῶν προεπαναστατικῶν χρόνων. Ἡ ἔκδοσις ἀποβλέπει κυρίως εἰς τὴν συστηματικὴν συναγωγὴν τῶν γενικωτέρας σημασίας ἱστορικῶν κειμένων ἐκάστης Ἑλληνικῆς Κοινότητος τοῦ ἐξωτερικοῦ. Τὰ κείμενα αὐτὰ εἶναι καθιδρυτικὰ διατάγματα, ἐπίσημα ἔγγραφα ἄλλων κατηγοριῶν, ἀπονομαὶ ἢ ἐπικυρώσεις προνομίων εἰς τὰς κοινότητας, καθὼς ἐπίσης καταστατικὰ καὶ ἐσωτερικοὶ κανονισμοὶ τῶν κοινοτήτων τῆς διασπορᾶς. Ἡ ἑλληνικὴ κοινότης τῆς διασπορᾶς, ἡ ὁποία εἶναι κατ' οὐσίαν ἡ προέκτασις τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς πόλεως, θὰ ἔλθῃ οὕτω ἀνάγλυφῃ εἰς φῶς.— Τέταρτον, πραγματεῖαν διὰ τὸν ἐθνομάρτυρα Διονύσιον τὸν Σκυλόσοφον, τὰ διαβήματα καὶ τὰς ἐξεγέρσεις τῆς ἐποχῆς πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τῇ βάσει 100 περίπου ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ ἄλλων κειμένων ἐκ τῶν ἀρχείων τῆς Ἰσπανίας, ἡ ὁποία ἦτο τότε θαλασσοκράτειρα, τῆς Ἰταλίας, τῆς Βιέννης καὶ τῆς Ρουμανίας. Τὴν ἔκδοσιν ταύτην θὰ ἀναλάβῃ ἐπίσης ὁ Διευθυντὴς τοῦ αὐτοῦ Κέντρου κ. *Α. Βρανούσης*.— Πέμπτον, τὸν καταρτισμὸν καὶ τὴν ἔκδοσιν τοῦ *Ἀρχείου Ψαρῶν*, τὸ ὁποῖον θὰ περιέχῃ συστηματικὴν συλλογὴν 400 περίπου ἐγγράφων, ἀποκειμένων εἰς διάφορα ἀρχεῖα, καὶ παρουσίασιν τοῦ

ἐνδόξου βίου τῆς νήσου τῶν Ψαρῶν ἀπὸ τοῦ 1790 μέχρι τοῦ 1824, τοῦ ἔτους τῆς καταστροφῆς τῆς. Τὴν ἔκδοσιν θὰ ἀναλάβῃ ὁ συντάκτης τοῦ αὐτοῦ Κέντρου κ. Β. Σφυρόερας.

Ἐξ ἄλλου τὸ Κέντρον Ἑρεῦνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ, τὸ ὁποῖον διευθύνεται ἀπὸ τὸν κ. Ἐ. Πρεβελάκη, θὰ ἐγκαινιάσῃ ἐπὶ τῇ ἑκατοστῇ πεντηκοστῇ ἐπετείῳ ἀπὸ τῆς παλιγγενεσίας, πρῶτον, ἔκδοσιν ἐπιτομῶν τῶν ἐγγράφων τοῦ Foreign Office. Ὑπολογίζεται ὅτι ἡ ἔκδοσις αὐτὴ θὰ περιλάβῃ 20 περίπου τόμους καὶ θὰ συντελεσθῇ, ἐφ' ὅσον διατεθοῦν ἀπὸ τὴν Πολιτείαν τὰ οἰκονομικὰ μέσα, εἰς διάστημα 10 ἐτῶν. Δεύτερον, ἔκδοσιν τῶν Abstracts of Proceedings in the Greek Question, δηλαδή τῶν περιλήψεων τῶν Πρακτικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος, τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Foreign Office. Τρίτον, ἔκδοσιν τριῶν τόμων τῶν ἐκθέσεων τοῦ William Meyer. Ὁ Meyer διετέλεσε Πρόξενος τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν Πρέβεζαν καὶ αἱ ἐκθέσεις του περιλαμβάνουν τὰ γεγονότα κατὰ τὰ ἔτη 1819 - 1832.

Διὰ τὰς ἐκδόσεις αὐτὰς ἡ Ἀκαδημία θὰ ὑποβάλῃ ὑπόμνημα εἰς τὴν Πολιτείαν καὶ θὰ παρακαλέσῃ ὅπως εἰς τὸ γενικὸν πρόγραμμα ἑορτασμοῦ καὶ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν δαπανῶν τοῦ ἑορτασμοῦ διατεθοῦν τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τοῦτο ποσά.

Πέραν αὐτῶν ἡ Ἀκαδημία, ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἑκατὸν ἐτῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ποιητοῦ τῆς Ἑλευθερίας Ἀνδρέα Κάλβου, ἔχει ἀποφασίσει νὰ ἐκδώσῃ τὰ Ἔπαντα τοῦ Κάλβου.

Ἐπίσης ἡ Ἀκαδημία διὰ δύο πανηγυρικῶν ἐκδηλώσεων θὰ ἑορτάσῃ, πρῶτον, κατὰ τὴν 24 Φεβρουαρίου 1971 τὴν ἑκατοστὴν πεντηκοστὴν ἐπέτειον τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀγῶνος εἰς τὰς παραδουναβίους χώρας, περιλαμβάνουσα οὕτω εἰς τὸν ἑορτασμὸν καὶ τὸ ἀναποσπάστως μετὰ τοῦ ὅλου Ἀγῶνος ὑπὲρ τῆς Ἑλευθερίας συνδεόμενον τοῦτο τμῆμα τῆς Ἑθνεγεροσύνης· δεύτερον, κατὰ τὴν 25^{ην} Μαρτίου 1971 θὰ ἑορτάσῃ τὴν αὐτὴν ἐπέτειον τῆς ἐνάρξεως τοῦ Ἀγῶνος ὑπὲρ τῆς Ἑλευθερίας εἰς τὴν κυρίως Ἑλλάδα.

Εὐρίσκομαι ἐπίσης σήμερον εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ καταστήσω

γνωστόν, ὅτι ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, κατόπιν τῆς ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου συμφωνίας μετὰ τοῦ Ἰδρύματος τοῦ Βαρόνου Μιχ. Τοσίτσα, ἀνέλαβε νὰ δημοσιεύσῃ τὸ ἀρχεῖον τοῦ Ἰωάννου Κωλέττη, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ἰδιοκτησίαν τοῦ ὡς ἄνω ιδρύματος. Τὸ ἀρχεῖον Ἰ. Κωλέττη θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν σειρὰν τῆς Ἀκαδημίας «Μνημεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας» φροντίδι τοῦ Κέντρου Ἐρεῦνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ. Ὁ Διευθυντῆς τοῦ Κέντρου κ. Πρεβελάκης συνέταξεν ἤδη εἰδικὴν ἔκθεσιν καὶ εἰδικὸν κατάλογον. Τὸ ἀρχεῖον Κωλέττη, τὸ ἀνήκον εἰς τὸ Τοσίτσειον Ἰδρυμα, περιλαμβάνει 12.500 περίπου ἔγγραφα, εἰς τὴν ἔκδοσιν ὅμως τῆς Ἀκαδημίας θὰ περιληφθοῦν καὶ δύο μικρότερα τμήματα τοῦ ἀρχείου Κωλέττη, ἐξ ὧν τὸ ἓν ἀπόκειται εἰς τὰ Γενικὰ Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους καὶ τὸ ἕτερον ἀνήκει εἰς τὸν κ. Δημήτριον Χατζίσκον.

Ἡ Ἀκαδημία ἐκφράζει δι' ἐμοῦ τὰς θερμὰς αὐτῆς εὐχαριστίας πρὸς τὴν διοίκησιν τοῦ ιδρύματος τοῦ Βαρόνου Μιχαὴλ Τοσίτσα, πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Ἀρχείων τοῦ Κράτους καὶ πρὸς τὸν κ. Δημήτριον Χατζίσκον.

Καὶ τώρα προχωρῶ εἰς τὴν ἐξαγγελίαν τῶν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας ἀπονεμομένων τιμητικῶν διακρίσεων.

Μετὰ γνώμην τῆς Α' Τάξεως, ἥτοι τῆς *Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν*, καὶ ἀπόφασιν τῆς *Ὀλομελείας* ἀπονέμεται :

1) *Βραβεῖον* εἰς τὴν κυρίαν **Νίκην Γουλανδρῆ** διὰ τὴν ἀξιόλογον συμβολὴν τῆς εἰς τὴν μελέτην τῆς χλωρίδος τῆς Ἑλλάδος. Ἡ κ. Γουλανδρῆ ἴδρυσεν μετὰ τοῦ συζύγου αὐτῆς κ. Ἀγγέλου Γουλανδρῆ τὸ ἐν Κηφισίᾳ Βοτανικὸν Μουσεῖον Γουλανδρῆ, μὲ σκοπὸν τὴν ἔρευναν τῆς ἑλληνικῆς χλωρίδος. Ἐπίσης διὰ πολυτελοῦς καὶ ἀπόγου, τόσον ἀπὸ τεχνικῆς, ὅσον καὶ ἐπιστημονικῆς πλευρᾶς, ἐκδόσεως παρουσίασε τὸ ἔργον τοῦ Μουσείου τούτου, ὑπὸ τὸν τίτλον «The wild flowers of Greece».

Ἡ ἔκδοσις αὕτη περιλαμβάνει 110 θαυμασίας εἰκόνας, ὀφειλομένας εἰς τὸν καλλιτεχνικὸν χρωστῆρα τῆς κυρίας Γουλανδρῆ.

Συγχρόνως ἀπονέμεται μεταθανατίως βραβεῖον εἰς τὸν **Κωνσταντῖνον Γουλιμῆν**, ὁ ὁποῖος ἔγραψε τὸ κείμενον τοῦ ἐν λόγῳ βιβλίου καὶ ὑπῆρξεν ἀκάματος ἐρασιτέχνης ἐρευνητῆς τῆς ἑλληνικῆς γλωσσῆς, δωρήσας συνάμα εἰς τὸ ἴδρυμα καὶ τὴν πλουσίαν συλλογὴν του τῶν ἑλληνικῶν φυτῶν.

2) Τὸ ἐξ 25.000 δραχμῶν βραβεῖον *Δημητρίου καὶ Ἀνθῆς Αἰγινήτου* ὑπὲρ τῶν γεωργικῶν ἢ δασικῶν ἔργων εἰς τοὺς ἀδελφοὺς **Παναγιώτην καὶ Κωνσταντῖνον Χαρ. Βάγιαν** διὰ τὴν συμβολὴν αὐτῶν εἰς τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀγενοῦς πολλαπλασιασμοῦ τῶν φυτῶν, τὰ ὁποῖα δυσκόλως πολλαπλασιάζονται διὰ σπερμάτων.

3) Ἀργυροῦν *Μετάλλιον* εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις **Ἱατρικὴν Ἑταιρείαν**, ἣτις ἰδρύθη κατὰ τὸ ἔτος 1835, εἶναι συνεπῶς κατὰ δύο ἔτη ἀρχαιότερα τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐπραγματοποίησε μέχρι σήμερον 1500 δημοσίας συνεδρίας, καὶ ἔχει νὰ παρουσιάσῃ 4000 ἐπιστημονικὰς ἀνακοινώσεις.

4) Τὸ ἐκ 40.000 δραχμῶν *Βραβεῖον τοῦ Ἐπαμεινώνδου Παπαστράτου* εἰς τὸν **Δῆμον Γλυφάδας**, διότι διὰ τῆς ἱκανῆς καὶ χρηστῆς διοικήσεως ὁ Δῆμος οὗτος κατώρθωσεν ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν νὰ μεταβάλῃ τὴν Γλυφάδα εἰς παραθαλάσσιον θέρετρον ἐφάμιλλον τῶν κέντρων παραθερισμοῦ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὁ Δῆμος Γλυφάδας κατώρθωσε τοῦτο διὰ τῶν ἔργων ὁδοποιίας, διὰ τῶν ἔργων τῆς παραλίας, διὰ τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ, τῆς καθαριότητος, τῆς ὑδρεύσεως καὶ διὰ τῆς προαγωγῆς τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ τῆς παιδείας.

5) Τὸ *Βραβεῖον Γεωργίου Φωτεινοῦ* ἐκ 50.000 δραχμῶν εἰς τὸν διδάκτορα τῆς ἱατρικῆς κ. **Κωνστ. Γενεράλην**, ὅστις ἐπεδόθη εἰς τὴν ἱατρικὴν τοῦ διαστήματος, συνεργασθεὶς μετὰ τοῦ διασήμεου ἐπιστήμονος τοῦ διαστήματος Δρος Werner von Braun. Τὰ ἐπιτεύγματα καὶ αἱ ἐπιστημονικαὶ ἀνακαλύψεις του ἀνέδειξαν τὸν κ. Γενεράλην πρωτοπόρον καὶ διεθνῆ προσωπικότητα τῆς ἱατρικῆς τοῦ διαστήματος. Ὁ

ἴδιος ὁ Werner von Braun ἀπεκάλεσεν αὐτὸν πρῶτον ἰατρὸν τοῦ διαστήματος.

Μετὰ γνώμην τῆς Β' Τάξεως, ἤτοι τῆς *Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν*, καὶ ἀπόφασιν τῆς *Ὀλομελείας* ἀπονέμεται :

1) Τὸ ἐξ 25.000 δραχμῶν βραβεῖον τῆς *Ἐταιρείας Εὐβοϊκῶν Σπουδῶν* εἰς τὸν Πρωτοσύγγελλον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας Πανοσιολογιώτατον κ. **Ἱερώνυμον Διάπην** διὰ τὴν συγγραφὴν ἀνεκδότου μελέτης περὶ τῶν μεσαιωνικῶν μνημείων τοῦ νομοῦ Εὐβοίας, ὑποβληθείσης εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ὑπὸ τὴν ἔνδειξιν «... διαβάς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν...» (Πράξ. Ἀποστ. 16, 10). Ὁ συγγραφεὺς, κάτοχος τῶν ἱερῶν καὶ λειτουργικῶν κειμένων, ἐρμηνεύει ὀρθῶς τὰς εἰκονογραφικὰς παραστάσεις τῶν τοιχογραφιῶν, κατέβαλε δὲ πολὺν μόχθον καὶ μακροχρόνιον ἔρευναν διὰ νὰ προσφέρει ἀδημοσίευτον ὕλικὸν πρὸς γνῶσιν τῆς μεσαιωνικῆς τέχνης καὶ τῆς τέχνης μετὰ τὴν Ἄλωσιν μιᾶς περιοχῆς πλουσίας εἰς μνημεῖα, ὅπως ἡ Εὐβοία. Ἡ προσφορὰ τοῦ συγγραφέως κρίνεται ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας ὡς ἐξόχως πολύτιμος.

2) Εἰς τὸν δημοσιογράφον κ. **Θάνον Βαγενᾶν** τὸ ἐξ 25.000 δραχμῶν βραβεῖον τοῦ *Δήμου Λεωνιδίου* διὰ τὴν συγγραφὴν ἀνεκδότου ἐργασίας περὶ τῆς ἱστορίας τῆς Τσακωνιάς καὶ τοῦ Λεωνιδίου, ὑποβληθείσης εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ὑπὸ τὴν ἔνδειξιν «περισσότερον φῶς». Ὁ συγγραφεὺς μὲ αὐστηρὰν ἐπιστημονικότητα καὶ ἀρίστην μέθοδον συνέγραψε τὴν ἐργασίαν ταύτην, αἱ δὲ πηγαί, τὰς ὁποίας παραθέτει, ἀφοροῦν εἰς τοὺς ἀρχαίους καὶ μέσους χρόνους, συνοδεύονται δὲ ἀπὸ ὀξυτάτας παρατηρήσεις τοῦ συγγραφέως περὶ τῆς ἀξίας τῶν ἱστορικῶν μαρτυριῶν. Τέλος, ὁ συγγραφεὺς εἶναι βαθὺς γνώστης τῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα παρουσιάζει ἢ σκοτεινὴ ἱστορία τῆς Τσακωνιάς, καὶ δίδει μὲ τὴν ἐργασίαν του ταύτην σαφεστάτην εἰκόνα τῆς ἀπομεμονωμένης αὐτῆς ὀρεινῆς περιοχῆς τῆς Πελοποννήσου.

3) Βραβεῖον μετὰ χρηματικῆς ἐνισχύσεως ἐξ 25.000 δραχμῶν εἰς

τὸν ὑφηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. **Ἀθανάσιον Κομίνην** διὰ τὸ λαμπρὸν ἔργον του «Πίνακες χρονολογημένων Πατριακῶν κωδίκων». Ὁ συγγραφεὺς διὰ τοῦ ἀρτίου ἐπιστημονικοῦ του ἔργου παρουσιάζει μέγαν ἀριθμὸν κωδίκων, οἱ ὅποιοι καλύπτουν τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τοῦ ἔτους 941 μέχρι τοῦ ἔτους 1798. Συγγραφεῖς καὶ διδάσκαλοι τοῦ Γένους, κείμενα ἐκκλησιαστικὰ καὶ κείμενα τῆς θύραθεν παραδόσεως, χρονικὰ καὶ ἐνθυμήσεις ἀποκαλύπτουν ἓνα κόσμον ἄγνωστον, τὸν ὅποιον ἡ αἴγλη τῆς ἀρχαιότητος καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Εὐρώπης, τὸ ὅποιον περιορίζεται μόνον εἰς τὰ βυζαντινὰ πράγματα, ἐκράτησαν μέχρι σήμερον μακρὰν τοῦ κύκλου τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐρεῦνης. Πέραν ὅμως τῆς ἐπιστημονικῆς ἀξίας τοῦ ἔργου πρέπει νὰ ἐξαρθῇ ἐνταῦθα τὸ γεγονός ὅτι ἡ ἱερὰ Μονὴ τῆς Πάτμου συνέλαβε τὸ νόημα τῆς ἱστορικῆς τῆς ἀποστολῆς καὶ ἤλθεν ἀρωγὸς εἰς τὴν ἔκδοσιν ταύτην, θέσασα εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ συγγραφέως πᾶσαν διευκόλυνσιν, ἀνέλαβε δὲ καὶ τὰς δαπάνας τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ ἔργου. Ἐπίσης πρέπει νὰ ἐξαρθῇ τὸ γεγονός ὅτι τὸ ὅλον ἔργον συνετελέσθη ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Κέντρου Βυζαντινῶν Ἐρευνῶν τοῦ Βασιλικοῦ Ἰδρύματος Ἐρευνῶν, τελοῦντος ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. *Διονυσίου Ζακθηνοῦ*.

4) *Εὐφρημος μνεία* εἰς τὸν τέως ἐπιθεωρητὴν Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως κ. **Νικόλαον Παπακώσταν** διὰ τὸν ἐπιδειχθέντα ὑπ' αὐτοῦ ζῆλον πρὸς συλλογὴν σημαντικοῦ λαογραφικοῦ ὑλικοῦ τῆς ἰδιαίτερας του πατρίδος, δημοσιεύσαντος τοῦτο εἰς τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον βιβλίον του, «Ἡπειρωτικὰ - Ἀθαμανικά». Τὸ ὑλικὸν τοῦτο, προῖον ἀναμφιβόλως μακρῶν κόπων καὶ ἐπιπόνου ἐργασίας, μαρτυρεῖ καὶ τὴν εὐγενῆ καὶ ἀξιέπαινον φιλοδοξίαν τοῦ συγγραφέως νὰ ἐκθέσῃ τὰ κατὰ τὴν ἱστορίαν καὶ λαογραφίαν τῆς γενετείρας του.

5) *Βραβεῖον* εἰς τὸν σατιρικὸν - σχεδιαστὴν κ. **Φωκίωνα Δημητριάδην**, διότι ἐπὶ πεντηκονταετίαν καὶ πλέον, ὡς συνεργάτης τοῦ ἀθηναϊκοῦ τύπου, ὕψωσε τὴν πολιτικὴν γελοιογραφίαν εἰς τέχνην, ἡ ὁποία

ἀνεγνωρίσθη, τόσον ἀπὸ τὴν συνείδησιν τοῦ κοινοῦ, ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν συνείδησιν τῶν πολιτικῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα ἦσαν τὰ ἀντικείμενα αὐτῆς τῆς τέχνης. Πέραν αὐτοῦ, ἡ γελοιογραφικὴ τέχνη τοῦ Δημητριάδη ἀπέκτησε διεθνή σημασίαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἰταλικο - Ἑλληνικοῦ πολέμου κατὰ τὰ ἔτη 1940 - 1941.

6) *Βραβεῖον* εἰς τὸν κ. **Ἰωάννην Λυγίζον** διὰ τὸ βιβλίον του «Ἡ διεθνὴς καὶ ἡ τοπικὴ ἀρχιτεκτονικὴ». Ὁ συγγραφεὺς διὰ τοῦ ὡς ἄνω ἔργου του ἐπισημαίνει χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῶν σπουδαιότερων τάσεων εἰς τὴν σύγχρονον διεθνή ἀρχιτεκτονικὴν, ὅσον καὶ τὴν σύγχρονον ἑλληνικὴν ἐν σχέσει πρὸς τὴν παράδοσιν τοῦ τόπου. Ἐπίσης δὲν διστάζει νὰ κατηριάζῃ ὑπερβολὰς καὶ νὰ καταγράψῃ πικρὰς ἀληθείας περὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν συνηθειῶν τῆς ἐποχῆς μας. Ἰδιαιτέραν σημασίαν ἀποδίδει ὁ συγγραφεὺς εἰς τὴν ἀξίαν τῆς παραδόσεως, διὰ τοῦτο καὶ ἀποκρούει τὴν ὁμοιόμορφον διεθνή καὶ κοσμοπολιτικὴν ἀρχιτεκτονικὴν. Τὸ ὅλον ἔργον χαρακτηρίζεται ἀπὸ ὀξύδερκειαν καὶ εἰλικρίνειαν.

7) *Βραβεῖον* εἰς τὸν δικηγόρον κ. **Ἀνδρέαν Λαιμόν**, διὰ τὸ δίτομόν του ἔργον «Τὸ ναυτικὸν τοῦ γένους τῶν Ἑλλήνων». Τὸ ἀξιόλογον τοῦτο ἔργον δίδει πλήρη εἰκόνα τοῦ θαλασίου ἔπους τῶν Ἑλλήνων, τὸ ὁποῖον κορυφώνεται εἰς τὴν ἐποχὴν μας μὲ τὸν θριάμβον τῆς Ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας. Ὁ συγγραφεὺς γνωρίζει καλῶς τὴν μακροίωνα ναυτικὴν ἱστορίαν τῶν Ἑλλήνων, ἐφιλοδόξησε δὲ καὶ ἐπέτυχε νὰ καταστῇ ὁ χρονικογράφος τοῦ θριάμβου τῶν Ἑλλήνων ἐν θαλάσῃ. Συνάμα ἀναλύει τὰ προβλήματα καὶ τοὺς στόχους τοῦ θριάμβου τούτου τῶν Ἑλλήνων καὶ ἱστορεῖ τὸν ναυτικὸν βίον τῶν Ἑλλήνων, καθὼς καὶ τὸν συναισθηματικὸν κόσμον τῶν ποντοπόρων νησιωτῶν μας.

8) *Βραβεῖον* εἰς τὸν λογοτέχνην καὶ κριτικὸν κ. **Ἰωάννην Χατζίνην**, διὰ τὸ βιβλίον του «Ὁ λογοτέχνης καὶ ἡ σκιά του», ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ὄλην αὐτοῦ προσφορὰν εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν τοῦ τόπου. Τὸ κριτικὸν πνεῦμα καὶ ἡ προσωπικὴ σκέψις εἶναι τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τοῦ ἔργου τοῦ τιμωμένου. Μὲ αὐτὰ ὁ συγγραφεὺς συλλαμβάνει μερικὰ ἀπὸ

τὰ βασικά προβλήματα τῆς ἐποχῆς καὶ τὰ ἐκφράζει μὲ ἀρτίαν γλωσσικήν μορφήν, καθὼς ἐπίσης καὶ μὲ σπανίαν ποιότητα λόγου.

9) *Βραβεῖον* εἰς τὸν κ. **Πάτροκλον Σταύρου**, φιλόλογον καὶ νῦν ὑφυπουργὸν παρὰ τῷ Προέδρῳ τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας, διὰ τὸ ἔργον του «Ὁ Παλαμᾶς καὶ ἡ Κύπρος». Ὁ συγγραφεὺς μελετᾷ καὶ ἀναλύει τοὺς πνευματικοὺς δεσμοὺς τοῦ Παλαμᾶ μὲ τὴν Κύπρον, συγκεντρώνει δὲ εἰς ἐνότητα πᾶν στοιχεῖον ἀναφερόμενον εἰς τὰς σχέσεις τοῦ Παλαμᾶ μὲ τὴν Μεγαλόνησον. Τὸ ἔργον, προῖόν ἐντατικῆς μελέτης τοῦ ὅλου ἔργου τοῦ Παλαμᾶ, κρίνεται ὡς ἀξιόλογον, δύναται δὲ νὰ θεωρηθῆ ὅτι θ' ἀποτελέσῃ ἄξιον λόγου συμπλήρωμα εἰς τὸ συντελούμενον καὶ εὐρισκόμενον περὶ τὸ τέρμα του μέγα ὄντως ἔργον εἰς δέκα ἕξ τόμους τῶν Ἀπάντων τοῦ Κωστή Παλαμᾶ, τὸ ὀφειλόμενον ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν κ. Γεώργιον Κατσίμπαλην.

10) *Ἀργυροῦν Μετάλλιον* εἰς τὸν συγγραφέα καὶ ἐθνικὸν ἄνδρα κ. **Γεώργιον Μόδη** διὰ τὸ δωδεκάτομον ἔργον του «Μακεδονικὲς ἱστορίαι». Ὁ Μόδης ἐκοπίασεν ἐπὶ ἡμισυν αἰῶνα διὰ νὰ δημιουργήσῃ τὸ ἔργον τοῦτο τῆς ζωῆς του, διὰ τοῦ ὁποῖου ἱστορεῖ τὸν μακεδονικὸν ἀγῶνα τοῦ ἔθνους, δηλαδὴ μίαν ἀπὸ τὰς ὑψηλοτέρας καὶ ὄραιοτέρας σελίδας τῆς ἱστορίας τοῦ νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ. Μακεδονομάχος ὁ ἴδιος ἐκ νεότητός του, ζήσας ἐξ αὐτοψίας τοὺς ἡρωϊσμούς, τὰς θυσίας, τὰ μαρτύρια καὶ τὴν πίστιν τῶν Μακεδόνων εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα, καταγράφει ἀπὸ μνήμης καὶ παραδίδει οὕτω εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἔθνους τὰ γεγονότα καὶ τοὺς χαρακτήρας, ἐν πολλοῖς καὶ τοὺς ἀφανεῖς, ταπεινοὺς Ἑλληνας, οἱ ὅποιοι, ὑπὸ συνθήκας πρωτοφανοῦς ἀγριότητος, ἔδωσαν τὰ πάντα διὰ νὰ διαφυλάξουν τὴν ἑλληνικότητα τῆς Μακεδονίας.

Μετὰ γνώμην τῆς Γ' Τάξεως, ἤτοι τῆς *Τάξεως τῶν Ἡθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν*, καὶ ἀπόφασιν τῆς *Ὀλομελείας* ἀπονέμεται:

1) *Ἐπαινος* διὰ τὴν πεντάτομον παιδαγωγικὴν Ἐγκυκλοπαιδεῖαν

τοῦ Ἐκδοτικοῦ Ὄργανισμοῦ «Ἑλληνικά Γράμματα». Τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι μὲν συντεταγμένον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Lexikon der Pädagogik τοῦ μεγάλου Γερμανικοῦ Ἐκδοτικοῦ Οἴκου Herder, ἔχει ὅμως ἐξ ἄλλου συμπληρωθῆ ἀπὸ Ἑλλήνας ἐπιστήμονας, ὥστε ν' ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας καὶ εἰς τὰ προβλήματα τῆς χώρας ἡμῶν, καὶ κατὰ τοῦτο ἀποτελεῖ σπουδαῖον βοήθημα διὰ πάντα ἐκπαιδευτικὸν καὶ δι' οἰονδήποτε ἀσχολούμενον μὲ τὰ θέματα τῆς παιδείας καὶ τῆς παιδαγωγικῆς.

2) *Βραβεῖον* ἐνιαίως εἰς τὴν **Ἑλληνικὴν Βιοτεχνικὴν Ἑταιρείαν** καὶ εἰς τὴν ὑπὸ τὴν αὐτὴν διοίκησιν λειτουργοῦσαν **Διπλᾶρειον Σχολήν**, διότι ἀμφότεραι, τόσον ἡ ἑταιρεία, ἢ ὅποια ἰδρύθη τῷ 1892, ὅσον καὶ ἡ Σχολή, ἢ ὅποια ἰδρύθη τῷ 1915, συνετέλεσαν μέγਾਲως εἰς τὴν διάδοσιν τεχνικῶν γνώσεων καὶ συνέβαλον σημαντικῶς εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς οἰκονομίας τοῦ τόπου.

3) *Ἐπαινος* εἰς τὸν κ. **Ἀνδρέαν Σπίθαν**, διότι, διατελέσας ἐπὶ εἰκοσαετίαν πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Σιφνίων, εἰργάσθη, ὅσον οὐδεὶς ἄλλος, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἐξυγιαντικῶν, μορφωτικῶν καὶ κοινωνικῶν ἔργων εἰς τὴν Σίφνον. Τοῦτο ὁμολογεῖται ἀπὸ τὰ κείμενα τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν.

4) *Βραβεῖον* εἰς τὸν **Σύνδεσμον Σιφνίων** ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 75 ἐτῶν πλουσίας αὐτοῦ δράσεως. Καθ' ὅλον τοῦτο τὸ χρονικὸν διάστημα ὁ Σύνδεσμος ἀνέπτυξε σπουδαῖον δημιουργικὸν ἔργον εἰς τὸν οἰκονομικὸν καὶ κοινωνικὸν τομέα τῆς νήσου Σίφνου, ἐκτελέσας ἔργα ἀποτελοῦντα ἀληθῆ ἐπιτεύγματα. Τὰ ἔργα ταῦτα εἶναι τόσον πολλά, ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀπαριθμηθοῦν ἐνταῦθα. Ἀναφέρω μόνον μερικά : Ἀνέγερσιν διωρόφου δημοτικοῦ σχολείου, ἴδρυσιν σχολῆς ἀργαλειῶν, ἀνέγερσιν λαογραφικοῦ μουσείου κ.τ.λ. Δι' ὅλων αὐτῶν τῶν ἔργων ὁ Σύνδεσμος συνετέλεσεν εἰς τὴν διατήρησιν τῶν παραδόσεων τοῦ τοπικοῦ πολιτισμοῦ.

5) *Βραβεῖον* εἰς τὸν **Φιλεκπαιδευτικὸν Σύλλογον Πωγωνίου Ἰωαννίνων «Ἡ Πρόοδος»** διὰ τὴν ἐπὶ 45 ἔτη συνεχῆ ἐθνικὴν καὶ κοινωνικὴν αὐτοῦ δρασίαν εἰς τὴν ἀκριτικὴν ταύτην κωμόπολιν τῆς Ἡπείρου. Οὕτως

ὁ Σύλλογος ἴδρυσεν βιβλιοθήκην, ἐφωδίασε τὸ Γυμνάσιον δι' ἐπίπλων καὶ σκευῶν, ἐνίσχυσεν ἀπόρους μαθητὰς νὰ σπουδάσουν, ἴδρυσεν καὶ συντηρεῖ γυμνασιακὰς ὑποτροφίας καὶ προέβη εἰς τὴν δημιουργίαν δύο ἰδρυμάτων, ἐνὸς ἀρρένων καὶ ἐνὸς θηλέων, ὅπου ἐνδιαιτῶνται μαθηταὶ καὶ μαθήτριάι ἐκ τῆς ἐλευθέρας καὶ ὑποδούλου Ἡπειροῦ.

6) *Βραβεῖον* εἰς τὴν πτυχιούχον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν διδά **Ἀθηνᾶν Στ. Φλωρδέλλη**, μετὰ χρηματικῆς ἐνίσχυσεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ κ. *Μιχ. Φωστηροπούλου* ἐκ 10.000 δραχμῶν, διότι ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν προσφέρει σπουδαίας ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἀρχαιοτέραν ἐν Ἑλλάδι κατηχητικὴν καὶ κοινωνικὴν κίνησιν, ἥτοι τοῦ πατρὸς Ἀγγέλου Νησιώτη, διδάσκουσα καὶ διευθύνουσα κατηχητικὰ σχολεῖα, καὶ εἶναι ἀφωσιωμένη εἰς τὸ κοινωνικὸν καὶ θρησκευτικὸν ἔργον τῶν Χριστιανικῶν Ἐνώσεων.

7) Εἰς τὰς **Ὁρθοδόξους Χριστιανικὰς Ἐνώσεις** τὸ ἐκ 30.000 δραχμῶν *βραβεῖον τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων*, διὰ τὴν πολὺπλευρον αὐτῶν κοινωνικὴν, ἐθνικὴν καὶ θρησκευτικὴν δρᾶσιν. Αἱ Ἐνώσεις αὗται, ἰδρυθεῖσαι τὸ 1913 καὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1917 τελοῦσαι ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πατρὸς Ἀγγέλου Νησιώτη, ἀπετέλεσαν πρότυπον κοινωνικῆς δράσεως, προσενεγκοῦσαι μεγίστην ὑπηρεσίαν εἰς τὴν κοινωνίαν.

8) *Ἀργυροῦν Μετάλλιον* εἰς τὸν ἐφημέριον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς Πατέρα **Ἀγγελον Νησιώτην**, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ὑπερπεντηκονταετοῦς λαμπρᾶς ἱερατικῆς, κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς δράσεως. Ὁ Πατὴρ Ἀγγέλος, ὑπόδειγμα Λευΐτου, ἠνάλωσε τὸν βίον του ὡς ποιμὴν τῶν ἐπαλλήλων γενεῶν τοῦ πληρώματος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, παρακολουθῶν, παραμυθῶν καὶ καθοδηγῶν αὐτὸ εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου. Ὑπῆρξε δὲ συνάμα ὁ ἐμπυχωτῆς καὶ ὁ ἀκάματος ἐργάτης τοῦ ἐκτεταμένου ἔργου τῶν «Ὁρθοδόξων Χριστιανικῶν Ἐνώσεων».

9) *Ἀργυροῦν Μετάλλιον* εἰς τὸν ἐν Σίδνεϋ τῆς Αὐστραλίας ὁμογενῆ ἐκ Κυθέρων κ. **Νικόλαον Λουράντον**, διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ σημαντικὴν δωρεὰν ἐξ 100.000 δολλαρίων πρὸς ἴδρυσιν ἑδρας Νεοελληνικῆς γλώσ-

σης εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς ὡς ἄνω πόλεως. Ἡ Ἀκαδημία ἐξετίμησεν ἰδιαιτέρως τὸν πνευματικὸν σκοπὸν, δι' ὃν ἐγένετο ἡ δωρεὰ τοῦ κ. Νικολάου Λουράντου, δηλαδὴ τὴν ἀπὸ τῆς ἔδρας διδασκαλίαν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν γλώσσης.

10) Ἀργυροῦν *Μετάλλιον* εἰς τὸν ἐν Μοντρεάλ τοῦ Καναδᾶ ὁμογενῆ ἐφοπλιστὴν κύριον **Φριῆξον Παπαχρηστίδην** διὰ τὴν κοινωνικὴν, ἐθνικὴν καὶ φιλανθρωπικὴν αὐτοῦ δρασίαν. Ὁ ὁμογενὴς οὗτος διέθεσεν ἄνω τῶν δέκα ἑκατομμυρίων δραχμῶν διὰ τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ πατρίδα, τὴν Ἐλευθεροῦπολιν τῆς Θράκης, καθὼς ἐπίσης καὶ σημαντικὸν ποσὸν δολλαρίων διὰ τὴν ἴδρυσιν Νεοελληνικῆς βιβλιοθήκης εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Mac Gill τῆς πόλεως τοῦ Καναδᾶ Μοντρεάλ.

11) *Βραβεῖον* εἰς τὸ περιοδικὸν «**Θεολογία**» ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ καὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ τεσσαρακοστοῦ αὐτοῦ τόμου. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο, ἰδρυθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου, κατέστη τὸ ἄριστον εἰς τὸ εἶδός του καὶ δημοσιεύει ἐπιστημονικὰς μελέτας Ἑλλήνων καὶ ἀλλοδαπῶν ὀρθοδόξων θεολόγων.

12) *Βραβεῖον* αὐτοθυσίας μεταθανατίως εἰς τοὺς Ἄγγλους ναυτικούς α) τὸν **Daniel Kirkpatrick**, β) τὸν **James Johnston**, γ) τὸν **Daniel Raymond Kirkpatrick**, δ) τὸν **Robert Rattray Johnston**, ε) τὸν **James Swanson**, ς) τὸν **Robert Johnston**, ζ) τὸν **James Thomas Kirkpatrick** καὶ η) τὸν **Eric Mac Fadyen**. Τὸ βραβεῖον ἀπονέμεται ὡς ἐλάχιστος φόρος τιμῆς εἰς τοὺς ἄνδρας αὐτούς, διότι τὴν 17^{ην} Μαρτίου 1969 ἔσπευσαν διὰ τοῦ ναυαγοσωστικοῦ Longhope νὰ διασώσουν τὸ ἑλληνικὸν πλήρωμα τοῦ κινδυνεύοντος ἀτμοπλοίου «Εἰρήνη», παρὰ τὴν θαλασσίαν περιοχὴν τοῦ South Ronaldsay καὶ ἀπωλέσθησαν ἅπαντες μετὰ τοῦ ναυαγοσωστικοῦ τῶν ἔνεκα τῆς κρατούσης ἐκεῖ μεγάλης τρικυμίας.

13) Ἔπαινος εἰς τὸν μικρὸν μαθητὴν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Δημήτριον **Ἰωαννίδην**, δι' ἐξαίρετον πρᾶξιν αὐτοθυσίας καὶ αὐταπαρνήσεως. Ὁ μαθητὴς οὗτος τῆς Γ' Τάξεως τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Καρ-

πάθου τὴν 12^{ην} Δεκεμβρίου τοῦ 1968, ἐπιστρέφων ἐκ τοῦ σχολείου εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ ἀκούσας τὰς οἰμωγὰς τοῦ συμμαθητοῦ του Χριστοφόρου Διακοπούλου, ὅστις εἶχε πέσει εἰς κρημνὸν καὶ ἐκρατεῖτο ἀπὸ μικρὸν θάμνον, προσέτρεξε καὶ κατῆλθεν εἰς βατὸν μέρος ἐντὸς τοῦ κρημοῦ, ἔλαβε πρηνῆ θέσιν, καὶ ἔτεινε τὸν πόδα του πρὸς τὸν Διακόπουλον, ἵνα οὗτος ἀγκιστρωθῆ ἀπ' αὐτόν, καὶ κατώρθωσε μὲ πολὺν κόπον ν' ἀνασύρῃ τὸν Διακόπουλον, ἀλλὰ καὶ μὲ πολὺν κίνδυνον νὰ παρασυρθῆ καὶ ὁ ἴδιος εἰς τὸ βάραθρον. Ὁ μαθητὴς οὗτος ἐπέδειξεν ἐτοιμότητα, θάρρος, ἀλτρουϊσμὸν καὶ μεγαλοψυχίαν.

Περαίνων τὴν παροῦσαν ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων εὐχομαι ἐκ μέρους τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν εἰς ὅλους ὑμᾶς εὐτυχῆς καὶ ὑγιᾶς τὸ ἐπερχόμενον νέον ἔτος.